

Da de kom tilbage til messen, bemærkede skibsassistent B, at der kom fråde fra skibsassistent A's mund og han afgav snorkelyde.

**Søulykkesrapport
side 4-9**

I stedet for at lede efter håret i suppen, skal vi glæde os over at vi bredt kunne gribe ind, og først med DIS-ordningen og siden med tonnageskatteordningen, har sørget for at søfartserhvervet overlevede som et dansk erhverv, og at det har fået nutidige vilkår.

**Kim Andersen
side 12-15**

Erstatning for mistede ejendele var lille, men det betød intet for John, som ikke mere ville sejle på dækket men på fyrpladsen, så det var ikke nødvendigt at købe så meget tøj.

**Søfyrbøderne gav
deres liv for demokrati
side 31-33**

MAX.
DAGPENGE SATS
2006
667 KR.
OM DAGEN
5 DAGE OM UGEN

METAL SØFART

SØ-RESTAURATIONEN

TEMA

S
Ø
F
A
R
T
S
P
O
L
I
T
I
S
K
E
O
R
D
F
Ø
R
E
R
E

SIDE 12

Krig har altid været, vil altid være, en uforglemmelig rå og brutal periode i menneskets historie, hvor mennesker med den mest raffinerede teknik udrydder hinanden, hvor de svage går til grunde, hvor helver sprænges eller hærdes som stål. Denne krig adskiller sig ikke herfra, er vel nærmest mere ...

SØFYRBØDERNE GAV DERES LIV FOR DEMOKRATIET

70 ÅR EFTER
MINDESKRIFT OM
DEN SPANSKE BOR-
GERKRIG 1936-1939

Af Svend Borg

Udgivet med støtte
fra Dansk Metal.
1. oplag 1. maj 2006
Hafnia Grafisk A/S
Oplag: 300 eks.

Den 17. juli 1936 indledte general Franco og hans tropper deres revolte mod den lovligt valgte spanske regering. Borgerkrigen endte først i marts 1939, og som bekendt med Francos sejr og indledningen til et diktatur under Franco, som først fik ende i 1975 med hans fredelige død. Krigens tabstal er anslået til ca. 600.000 menneskeliv.

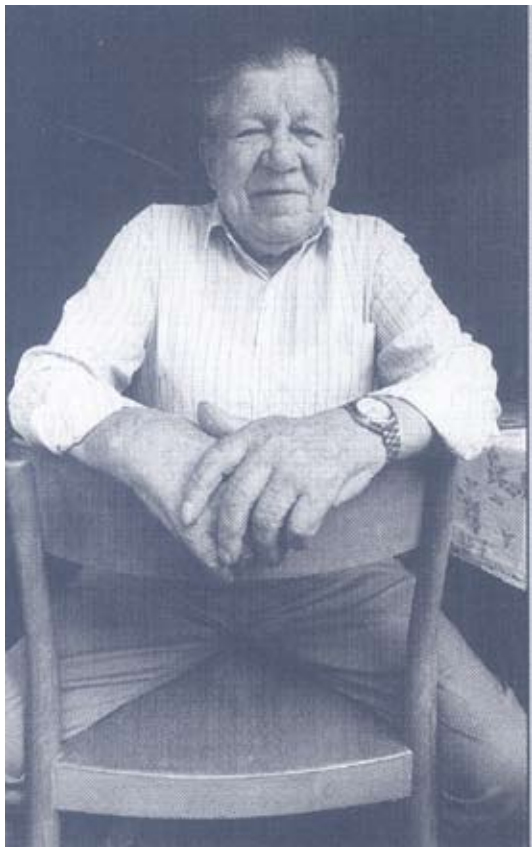
Det var på mange måder en heltekrig som satte dybe spor i Europas historie. Efter de tidlige 30'eres armodshistorie, hærgede det fascistiske spøgelse i hele Europa, og borgerkrigen blev en prøvelsernes absurde slagmark for fascistere på den ene side og revolutionære på den anden. Franco modtog massiv hjælp fra Mussolinis Italien og Hitlers Tyskland, medens regeringshæren fik hjælp fra Sovjetunionen og 40.000 frivillige som strømmede til fra 53 forskellige lande. De frivillige var en blandet skare af intellektuelle, forfattere og forfatterspirer (den kendteste var Hemmingway og fra Danmark huskes særligt Gustaf Munch-Petersen), eventyrere og rigtig mange ræverøde kommunister.

Forholdsmæssigt set var der blandt de 560 danskere som deltog i krigen (220 døde dernede), et bemærkelsesværdigt stort antal danske søfyrbødere. Det kan skyldes flere forhold, men det skyldtes med sikkerhed den store entusiasme fyrbødernes mangeårige forbundsformand Richard Jensen engagerede sig med.

Svend Borg har igen skrevet en fornem bog om de enkelte skæbner. Klip fra bogen på de næste par sider.

Svend Borg

JOHN KYSTER HANSEN

Den første jeg vil skrive om, er John Kyster Hansen, ham interviewede jeg til vort fagblad Faklen. Ved at skrive om ham først, kan man udlede hvordan flere Spaniens frivillige kom over Frankrig og ind i Spanien.

John Kyster Hansen, født den 26. december 1912 i Århus. Hans mor døde, da han var et par år gammel, og han kom på børnehjem.

Da han var konfirmeret, kom han i lære hos en landsbysmed, men John ville ikke være smed, så da han var udlært stak han til søs. Han gik ned på Århus havn, og var så heldig, at han straks fik hyre som fransk kok og jungmand ombord i en skonnert.

Efter nogle år til søs besluttede han sig for at rejse til Spanien for at bekæmpe fascismen. Han gik således op på Søfyrbødernes Forbund til Richard Jensen, og sagde, at han i lighed med andre, ville til Spanien og kæmpe mod fascismen. Richard Jensen bad ham købe et rødt halstørklæde, og med det om halsen og Arbejderbladet i hånden skulle han gå frem og tilbage foran et værtshus i Griffenfeldtsgade på Nørrebro i København, så ville han blive kontaktet. Hans kontaktmænd sørgede for at han over Dunkerque kom til Paris. Han fik udleveret et mærke af Ernst Thälmann og 300 kr. I Paris skulle han bo på et nærmere bestemt hotel.

Når en person på hotellet gjorde et bestemt tegn, skulle han vise mærket af Thälmann, som han skulle bære bag på sit jakkerevers.

Derefter begav han sig sammen med flere andre Spaniensfrivillige over Pyrenæerne til den spanske by Figueres. Her lærte de at håndtere våben og at kaste med håndgranater. Efter en rekruttid i Figueres blev de sendt til fronten, og den allerførste dag John var ved fronten blev han såret af en håndgranat, som ramte ham i halsen og på læben. Der gik ikke så lang tid før John var i kamp igen. Han kom nu til Ebrofloden, som de hele tiden skulle overskride. Men det var ingen sag, sagde John "vi havde spændt noget tovværk over floden, så vi kunne hive os frem og tilbage."

Selv om det var et rent helvede, så fortsatte John Kyster Hansen til den bitre ende. Han rejste først fra Spanien da krigen var slut, og der ikke var mere at gøre. Men var kampen slut i Spanien, så blev den det ikke for John. Aldrig så snart var han kommet til København, før han atter var

til søs, han var således uden for landets grænser, da Danmark blev besat.

Den 9. april 1940 var han matros ombord i rederiet Orients s/s "Astra". De sejlede i konvoj til Canada. Ved 24 tiden om natten til den 28. august 1940, blev de torpederet af en tysk U-båd. Kaptajnen, som de kaldte for "revolver Carl" eller "bum bum Carl", fordi han engang truede med en revolver, beordrede John i den nærmeste redningsbåd, som hang i daviderne. Men blokkene var drejet rundt, og den kunne ikke fires ned, derfor måtte de på tømmerflåden. På flåden var også "revolver Carl". Da "Astra" drejede rundt og slog agterenden i vejret, drejede "revolver Carl" også rundt og skreg, at han ikke ville se sit dejlige skib gå ned. Kort efter kom en engelsk destroyer op på siden af dem, men de meddelte, at de kom tilbage senere, de ville først efter den tyske U-båd som havde torpederet dem. De sad derefter i otte timer på flåden. Men som John sagde "vi havde det sgu godt nok, der var tørt tøj i flåden, og en flaske brændevin og tør-mad". Om eftermiddagen kom destroyeren tilbage, og de blev samlet op og sejlet til England. Erstatning for mistede ejendele var lille, men det betød intet for John, som ikke mere ville sejle på dækket men på fyrpladsen, så det var ikke nødvendigt at købe så meget tøj.

I sit første skib på fyrpladsen var han heldig at møde to af sine kammerater fra Spanienskrigen, og de blev ham et par gode læremestre. De sejlede i konvoj og oplevede, at der en enkelt nat blev sænket 11 skibe. Efter konvojsejlad på Nordatlanten kom John til at sejle på Middelhavet, og det var i første omgang især på Malta, hvor englænderne havde deres store flådebase. Var det slemt på Atlanten, så

blev det ikke mindre på Malta. Her haglede bomberne ned omkring dem, men heller ikke det rørte John, som bare sagde, at det hele på et tidspunkt fik en ende, og kom man ikke til at opleve det, "så er der ikke noget at gøre ved det".

Det var John i en nøddeskal.

I 1943 mønstrede John i J. Lauritzens s/s "Ulla". Den kom til at sejle for den amerikanske 5. armé og en engelsk armé på Nordafrika, hvor den bl.a. var med som forsyningssskib da Nordafrika blev invaderet. Derefter var de med, da de allierede gik i land på Sicilien. Det var frygteligt at se så mange ganske unge amerikanske soldater som lå skudt på stranden, fortalte John. Derefter gik turen igen til England, og da de allierede gik i land i Normandiet den 6. juni 1944 var John også med. Han fortsatte til den bitre ende. Da det hele var slut tog han hjem til Danmark, og kom til at sejle for Det Østasiatiske Kompagni. John Kyster Hansen døde i 1999 næsten 86 år gammel.

GUNNAR SØRENSEN

Er en anden af de legendariske skikkelser fra bogen. Mønstrede første gang ud fra Leningrad, hvor han var Søfyrbødernes repræsentant i nogle år. Senere medlem af fyrbødernes hovedbestyrelse i Danmark.

Både han og hans to brødre omkom i Spanien.